

5577 29. Marts 1893: Enefte Beh. af Lovf. om smitt. Sygdomme hos Husdyrene. 5578

det er jo noget, som det vil blive vanskeligt og vistnok urigtigt for mig at deltage i. Jeg maa forudstikke den Bemærkning, at det er noget, der ofte har fundet Sted, og som jeg for mit Vedkommende ikke har noget imod; jeg tror, at det vilde være heldigt, hvis Landstinget og Folketinget i mange Sager kunde komme til at kende hinandens Mening, og at man i mange Forhold kunde have undgaaet meget skæbnesvangre Ting, hvis man havde fulgt den Regel at lære Meningerne i Landstinget og Folketinget at kende. Naar det nu i et Forslag som det her foreliggende, der omhandler smittomme Sygdomme hos Husdyrene, skulde være farligt, at man har fundet hinanden og holdt Møder i Landstingets Højreberelse, anser jeg det ikke for en Ulykke. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem, der har haft Betænkkeligheder og er fremkommen med den Tanke, naar vi komme ud og skulle forsvare Lovforslaget, som det nu foreligger, og som jeg haaber, at det vil blive vedtaget, vil sige: Det er kommet frem paa den Maade, og jeg har forandret min Anskuelse om Fremgangsmaaden for Arbejdet herinde; naar jeg tidligere har anlagt mine Meningsfæller med Hensyn til Gennemførelsen af Reformen, f. Eks. Sukkerloven m. v., er jeg nu ved at være Medlem af Tinget, ved at behandle et saadant Forslag, som omhandler Mund- og Klovesyge, kommen til Erkendelse af, at naar man kan behandle et Lovforslag om saadanne Ting paa den Maade, kan man ogsaa behandle andre Reformforslag paa samme Maade. Det er jo ikke umuligt, hvis det vidunderlige ikke skulde ske paa Lørdag, at det bliver et af de største Lovforslag, der gennemføres i denne Samling, og efter hvad der er fremkommet, som jeg nu har oplyst, er det maasse det eneste Lovforslag, der gennemføres, hvori der efter det ærede Medlems Mening er Storpolitik. Selv om dette er et Lovforslag, som omhandler smittomme Sygdomme hos Husdyrene, bliver det efter det ærede Medlems egen Mening vanskeligt at holde sit eget Parti rent i den Betydning, hvori det opfatter Menhed, og jeg er overbevist om, at naar det ærede Medlem kommer til Bendskjæl og skal forklare sin Stilling, vil det være vanskeligt for ham at redde Stolen med ren Halm i Støvlerne.

Bluhme: Det foreliggende Forslag lader nu til at kunne komme til sin endelige Afslutning. Det har jo i lang Tid beskæftiget begge Rigsdagens Afdelinger, og Forhandlingerne derom have været meget længe. Jeg tror, at den Affattelse, det nu har faaet, maa være tilfredsstillende for alle Parter, om det end ikke for mig fuldt ud fyldestgør, hvad jeg har tænkt, at man kunde faa ud deraf. Der er imidlertid dog et Par Bemærkninger, jeg maa gøre. Jeg er blandt andet enig med den sidste ærede Taler i, at den Bestemmelse, der er kommen ind i § 6 om Hundene, er mindre heldig. Den ærede Minister vil i alt Fald kunne komme i en stem Konsult med Sagforeningen i denne Anledning, thi der bliver da ikke megen Sagt til Efteraaret, saa længe vi have smittomme Sygdomme blandt Husdyrene, og det turde trække længe ud. Men hvad jeg særlig vil sige med Hensyn til denne Lov, er, som jeg allerede har fremhævet under en tidligere Behandling, at om end dens Bestemmelser ere temmelig gode, og om den end betegner et Fremstrid, kunde vi efter min Mening have hjulpet os med Forholdene, som de ere, saa meget mere som Loven i dens Helhed desværre ikke nu vil faa den store Betydning, som vi tidligere have ventet. Thi hvad vi ventede, var, at denne Lov skulde for lang Tid sikre vor Eksport af Kvæg til Udlandet. Naar der blev givet særegne Regler her for vort Tilsyn med Kvæg, haabede vi, at der for lang Tid skulde sikres os en exceptionel Stilling paa det engelske og tyske Marked. Denne Forventning er slaaet fejl; der er spærret nu paa alle Steder. Denne Lov faar derfor kun Betydning for vore indre Forhold. Jeg siger ikke dette som en Bebrejdelse mod Loven; jeg erkender, at den er et Fremstrid, skønt den ikke giver, hvad vi hidtil have holdt paa i Folketinget, men faktisk vil den næppe faa den Betydning for vore Agerbrugere, hvorom der tidligere har været knyttet et Haab til den. Selv om vi ved denne Lov skaffe os rent Land, tror jeg ikke, at vi saa let ville faa Indgang igen paa det engelske og tyske Marked. Men paa den anden Side tror jeg ikke, at Jordbruget skal se for mørkt paa Sagen. Jordbruget var meget nedtrykt i sin Tid, da Svinesygen standjede vor store Svineeksport, men